

Складена анкета потребує попереднього тестування, коли перевіряється якість питань, конкретність відповідей, можливість обробки отриманої інформації. Якщо виявлено недоліки, до анкети вносять корективи [3].

Список літератури: 1. Григорук П.М. Виявлення та оцінка зв'язку між показниками в маркетингових дослідженнях // Вісник Хмельницького національного університету. – 2010 - №5. – С. 138-141. 2. Нянько В.М. Необхідність та роль маркетингових досліджень в сучасних умовах управління // Сталий розвиток економіки. – 2010. - №16. – С. 284-288. 3. Півоварова О.Б. Методологія процесу проведення маркетингових досліджень. Електронний ресурс – Режим доступу: <http://www.nbuu.gov.ua>.

СИРОМ'ЯТНИКОВА О.В., аспірант НТУ «ХПІ»

ТЕОРЕТИЧНЕ ПІДГРУНТЯ РЕФОРМУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ В КРИЗОВИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

З початку 2010 р. економіка України знаходиться на стадії подолання наслідків кризових явищ, які виникли під впливом світової фінансової кризи, але, незважаючи на деякі позитивні зрушення, темпи її відновлення є низькими та носять нестійкий характер,

Більшість науковців та експертів прогнозують можливу рецесію у світовій економіці як на рівні певного підприємства, так і на макроекономічному рівні, саме цьому необхідно застосування нових підходів до розробки дієвих заходів антикризового управління, що передбачає формування нових теоретичних засад та поглиблення розуміння перебігу кризових процесів та виникнення кризових явищ.

Історичний досвід перебігу системних кризових явищ, що виникали в економіці України, та аналіз функціонування промислових підприємств за цих умов дозволили сформулювати висновок, що характерною особливістю суб'єктів господарювання національного господарства є поступова адаптаційна реакція, яка загалом носить запізнюючий характер. Тільки своєчасне попередження та подолання кризових явищ за допомогою

механізмів антикризового управління дає можливість продовжити функціонування підприємства, забезпечити його відновлення та стійкий розвиток на тому самому або вищому рівні організації та ефективності. Таким чином, тільки шляхом передбачення кризових ситуацій на кожному етапі життєвого циклу, підприємство може зберегти платоспроможність та свої конкурентні переваги на ринку.

Для подолання негативних наслідків впливу екзогенних та ендогенних факторів та виведення промислових підприємств з кризового стану застосовується реформування суб'єктів господарювання на основі механізмів антикризового управління, яке являє собою підпорядковану систему заходів, спрямованих на запобігання кризових явищ, виведення підприємства з кризи і забезпечення ефективного і стійкого функціонування.

Основними теоретичними підходами до реформування підприємства як цілісної соціально-економічної системи є підходи, пов'язані з його реорганізацією та реструктуризацією. З нашої точки зору, підприємство по своїй суті є інтегратором багаторівневої системи з виробництва споживчих цінностей, з одного боку, спрямованих на задоволення суспільних потреб, з іншого – на досягнення цілей зацікавлених осіб. Таким чином, конструкційний устрій підприємства можна представити у вигляді багаторівневої системи. Причому з цих позицій підприємство виступає як інтегратор ресурсів (що формує потоки), бізнес-процесів, суб'єктів корпоративних відносин (визначає особливості корпоративного управління та устрою). В антикризовому управлінні стають суттєвими обмеження, що формує інституційне середовище у зв'язку із транзакційними витратами, законодавчими вимогами, інфраструктурними аспектами, фінансовими можливостями. Все це ставить вимоги до конфігурації ключових елементів системи.

З цих позицій реконструкція корпоративних систем полягає не тільки в зміні організаційної структури (реорганізації або реструктуризації) та

реконфігурації бізнес-процесів (реінжинірингу), а в повній реінтеграції основних елементів цілісних комплексів з виробництва продукції. Сама сутність антикризового управління, яка спрямована на забезпечення збереження суттєвих елементів системи як комплексу, що реалізує визначену суспільством функцію, стає у підґрунті формування цілеспрямованої системи визначення реінтеграційних аспектів в протилежність консервації системи, тобто витрачання резервів та зниження стійкості системи у довгостроковій перспективі.

Таким чином, умовах антикризового управління постає необхідність розробки та активного й комплексного застосування дієвого інструментарію реформування промислових підприємств, сутність якого полягає в формуванні адаптаційних процесів, спрямованих на активізацію внутрішніх можливостей, через суттєву зміну стратегії, реорганізацію та створення ефективної системи управління.

САБЛІН Д.О., магістр НТУ «ХП», м. Харків

ЕКОНОМІЧНИЙ ЗМІСТ І ОСНОВНІ НАПРЯМИ ФІНАНСОВОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА

В результаті переходу до ринкової економіки, підприємства звільнилися від опіки з боку держави, але при цьому різко підвищилася їх відповідальність за економічні та фінансові результати діяльності. У зв'язку з цим, будь-яке підприємство має чітко визначати не лише свою спільну, але і фінансову стратегію.

На думку А. А. Томпсона, А. Дж. Стрикленд [1, стр. 44], стратегія являє собою сукупність всіх дій керуючих, що сприяють досягненню цілей організації; діюча стратегія компанії частково спланована і частково реагує на обставини, що змінюються. С.Д. Ілленкова [2, стор 74] визначає стратегію як процес прийняття рішень, взаємопов'язаний комплекс дій в ім'я зміцнення життєздатності та мощі підприємства по відношенню до його